

6. Epistolar

Brief von August Hermann Francke an [Georg Lybecker].

Francke, August Hermann

Halle (Saale), 14.10.1710

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-12446

135
19 Vir nobilissime, amplissimeque,
Domine ac Santor in Iesu Christo estimatissime
ac dilectissime!

Epistola
19
Litteras pio eoque prolixo adfectu d. 25. Jul. a. c. ad me
litteras dedisti, paucas hebdomadas abhinc e manibus ado-
lescentis charissimi, Erici Lubeckeri, rectissime accepi. In-
tellecta ex iis voluntate Tua, latorem earum, protinus in
Pedagogiam Regiam receptum, in eorum commisi disceptationem
quorum dexteritate pariter ac fidelitate posset Deo, Patria, ac
Christianae Genti suae conformari. Deinceps perlata etiam ad nos
est argenti, quae ab Te significata litteris fuerat, summa; cuius
in usum eius erogandae & curam Inspector Pedagogii Dr.
Hieronymus Freierus, pro officii ^{conchy} ratione ^{in se suscepit} fecit. Idem ipse
cum expensarum rationes, tum reliqua, ad Erici nostri educa-
tionem attinentia, in posterum ad Vos ^{sedulo} curabit referenda.
Saxit Deus, ut omnia omni ex parte bene ac prospere
eveniant. Decem imperiales vestro beneficio contigisse nostrum
orphanotropheo, gratissima agnosco mente, Deumque precor,
ut decumanam, eamque spirituatlem benedictionem in
vestrum refundat finem. Venio ad illud litterarum Tua-
rum argumentum, quod maxime solida meum letitiae adfecit
animum. Scribis enim, qua ratione, discussa caligine epide-
mica, in veritatis, quae in Iesu Christo est, beatissimam emer-
seris lucem; quid? quod cum planissime epistola Tua pro-
se fert characterem, ~~et~~ veram ac genuinam illam esse gra-
tiam, qua Dominus animam Tuam impertivit, minime hesitanter
sustineam affirmare. Itaque grates, quas possum, summas ac
immortales Deo T. M. tua causa persolvo. ~~Quoniam~~ ~~Quoniam~~
Nec vero ~~non~~ possum, quia Domini etiam erga me tenuissimum
homuncionem misericordiam ^{primi} in eo gratus complectar. Visum
enim est illi, te ipso teste, verbum veritatis a me, servorum
eius minimo, prolatum tam eximio dignari fructu, ut per id
Tuam ad Christum perductam, in viagna iustitia subinde confir-
matam esse animam cordide profitearis. Non istinc quidem ad

plantandi ac rigandi officium pertinet, sed est, quantum quantum est
Te. ^{est} Quod ex hoc ^{est} oritur, unde sacrilegii foret, partem aliquam
laudis inde velle decerpere. Interim quis plantat, aut ri-
gat, qui non gaudeat, si terra herbam et fructus proferente,
particeps fiat benedictionis a Deo. In primis hoc eorum, quorum
plerique ~~conterebantur~~ ^{etiam} naturalia diligunt, respuunt testimonium,
merito convertitur solatium, quod in omni remotis, usque calumniarum
nebrula haud parum obscuratis, non desint viri cordati, qui
sue animae salutaria sint experti, quae ^{innumen} reliqua, corrupta mente,
censeant repudianda. Deum ego, prout fas est, enixe rogo,
ut in Veritate Jesu Christi ^{autem} Te conservet, in diesque corro-
boret suo spiritu. Ego rogo ⁱⁿ eum, ut Te ^{perfectionem} conservet, ac perfectam
inter lata tristiciaque omnia, ad finem usque
vite Tibi largiatur, ~~eandemque mihi quoque concedat gratiam~~
quo fiat ^{tandem} id, quod certissime futurum Te confidere scribis,
ut faciem Tuam, quam in terris forte non contempsero,
datur mihi videre inter electos Dei filios, et cum
primis inter eos (liceat mihi verbis Tuis uti)
quos divina benignitate Christo lucratus fuero.
Sint nubilosa nunc tempora vestra, immincant graviora
Te iis jam ^{omnino gaude te} adnumerari, quibus omnia simul ad bonum
sunt adiumento. Eum quippe, gratia Christi unice sub-
nixus, diligis, quod Tibi ^{pure} polliceris fore, ut ipse
Te eripiat ex omnibus malorum procellis, teque
servet in regnum gloriae suae cum gaudio. ^{At haec} propterea
propterea, quas vobis repromittimus, ^{preces} per gratiam Jesu
Christi, ad id valeant ^{preces}, ut vestrae leventur
afflictiones. Ita porro amabis nexu charitatis
fraternae Tibi, ~~et~~

Vir. nobilissime & amplissime, Tibi devotissimum

Dab. Hal. d. 14. Oct. 1710. A. H. F.

Quo feri primum tempore potuerit queso
salutem meis verbis officiosissimam Illustri Parenti
Erici nostri perscribas, cumque et de integra
filii valebuntine et de meo erga illum amore reddas ce-
rem.